

Kırkıncı Ayetin Gizli Tarihi - Yirmi Sayısı

İkinci Vay — Yedinci Bölüm — Hezekiel

Jeff Pippenger

2026-07-29

Peygamber Hezekiel'in açılış ayetlerinde otuz yaşında olarak tanımlanması, kabul edilebilir bir Kutsal Kitap anlayışıdır.

Otuzuncu yılda, dördüncü ayın beşinci gününde, Kebar ırmağı kıyısında sürgünler arasında bulunduğum sırada, gökler açıldı ve Tanrı'ya dair görüşler gördüm. Ayın beşinci günü—Kral Yehoyakin'in sürgün edilişinin beşinci yılıydı—Kildaniler diyarında, Kebar ırmağı kıyısında, Buzi oğlu kâhin Hezekiel'e RAB'bin sözü açıkça geldi; ve orada RAB'bin eli onun üzerindeydi. Hezekiel 1:1–3.

Bazıları, “otuzuncu yıl”ın, Kral Yoşiya ile başlayıp kırkıncı bölümün birinci ayetiyle sona eren belirli bir jubile döngüsüne dayandığına inanmaktadır.

Sürgünlüğümüzün yirmi beşinci yılında, yılın başlangıcında, ayın onuncu gününde, kentin vurulmasından on dört yıl sonra, tam o gün Rab'bin eli üzerimdeydi ve beni oraya götürdü. Hezekiel 40:1.

Kutsal Kitap kronologları, kırkıncı bölümün birinci ayetini MÖ 573 yılının ya 28 Nisan'ına ya da 22 Ekim'ine tarihlendirir. Peygamberlerin tümü ahir günleri işaret eder; bu nedenle MÖ 573 yılının 22 Ekim sonbahar tarihi, bundan elli yıl önce MÖ 622 yılının 5 Mayıs'ında “Yoşiya'nın Büyük Fısıh'ı” diye adlandırılan olayla başlayan bir çizginin omega tarihidir.

Otuz sayısı, hizmete başladıklarında otuz yaşında olmaları gereken kâhinlerin bir simgesidir. Hezekiel birinci bölüm birden üçe kadar olan ayetlerin, Hezekiel'in yaşını otuz olarak mı belirttiği, yoksa yalnızca bir kâhinin simgesi olarak mı onu yine otuz yaşında temsil ettiği fark etmeksizin böyledir. Eğer birinci ayetteki otuz yıl, başkalarının inandığı gibi, MÖ 622'de Yoşiya'nın Büyük Fısıh'ından sonraki otuzuncu yılı temsil ediyorsa, peygamberlik bakımından anlamları yine aynıdır.

Yoşiya “temel” anlamına gelir ve onun Büyük Fısıh'ı, MÖ 573 Kefaret Günü'nde, 22 Ekim'de sona eren bir jubile dönemini başlattı. Yoşiya'dan 22 Ekim'e uzanan “jubile çizgisi”, 1840'tan 1844'e kadar olan tarihle uyum içindedir. 1840'ın temelleri kral Yoşiya tarafından temsil edildiği gibi, Yoşiya Litch tarafından da temsil edilmiştir. 22 Ekim, Kefaret Günü'nün borusuyla birlikte jubile borusunun boynuzunun çalınmasıyla temsil edilmiştir.

Kendin için yedi yıl şabbatı, yedi kez yedi yıl sayacaksın; ve yedi yıl şabbatının süresi sana kırk dokuz yıl olacaktır. Sonra, yedinci ayın onuncu gününde, kefarete gününde jubilenin borusunu çaldracaksın; bütün ülkenizde borunun çalınmasını sağlayacaksınız. Levililer 25:8, 9.

Hezekiel, Kral Yoşıya'dan 22 Ekim'e uzanan Jübile çizgisi içine yerleştirilmiştir; bu çizgi, 1840'tan 1844'e kadar Vahiy on'un birinci ve ikinci meleklerini temsil eder. Hezekiel, birinci ve ikinci meleklerin Milleritlerini ve üçüncü meleğin yüz kırk dört binini temsil eder. Hezekiel, yüz kırk dört binin kâhinliğini temsil eder; ancak onun başlıca peygamberlik niteliği, bir peygamber olmasıdır.

Peygamber, Kâhin ve Kral

Otuz yaşında hizmet etmeye başlayan üç Kutsal Kitap kişisi vardır. Hezekiel'le birlikte bunlar Davud ve Yusuf'tur. Hepsi de otuz yaşında hizmet etmeye başladıkları için, hepsi de kâhindir. Davud kralın, Yusuf kâhinin, Hezekiel ise peygamber, kâhin ve kraldan oluşan yüceliğin üçlü krallığında peygamberin simgesidir.

Ne var ki peygamber Hezekiel'i simgesel olarak nasıl uygularsak uygulayalım, o bir kâhindir; ve Yoşıya'dan 22 Ekim'e uzanan jubile çizgisi içinde uygulandığında, Hezekiel, 1840'tan 1844'e kadar olan tarih ve MÖ 573'te Yoşıya'dan 22 Ekim'e kadar olan dönem tarafından örneklendirildiği üzere, yüz kırk dört binin mühürlenme zamanındaki bir kâhini temsil edecek olan bir kâhindir.

Yirmi iki

Kutsal Kitap, Hezekiel'in yirmi iki yıl hizmet ettiğini açıkça bildirir. “Yirmi iki”, İlahiliğin insanlıkla birleşmiş sancağı olan yüz kırk dört binin bir simgesidir. Yoşıya'nın Fısıh Bayramı'ndan kırkinci bölümdeki 22 Ekim'in Jübile kutlamasına kadar temsil edilen tarihte, Yoşıya'nın Fısıh Bayramı 1838 ve 1840 yıllarında Josiah Litch'in işini simgeliyordu. Bu iş, birinci ve ikinci yayların zaman peygamberliklerini ortaya koymaktı. Artık görülebilmektedir ki, birinci ve ikinci yayların peygamberliği, öncülerin fark ettiğinden çok daha kapsamlıdır.

Hezekiel, Kutsal Kitap'taki bir peygamber olarak, yazılarında diğer bütün Kutsal Kitap yazarlarından daha belirli tarihler belirtir.

Hezekiel, Kutsal Kitap peygamberliğinde bir günün bir yıla eşit oluşunun omegasıdır. Sayılar kitabında, gün-yıl ilkesinin alfa düzeyindeki ilk zikri, çölde kırk yıllık dolaşmaya yol açan Kadeş'teki ilk isyanla temsil edilir. Son, yani omega isyan ise, Yerusâlim yıkılırken Hezekiel tarafından dördüncü bölümde temsil edilmektedir.

Alfa

Ülkeyi araştırdığınız günlerin sayısınıca, yani kırk gün için, her gün bir yıl sayılarak, kırk yıl suçlarınızı taşıyacaksınız; böylece vaadimden dönmemin ne olduğunu bileceksiniz. Ben RAB söyledim; bana karşı bir araya gelmiş olan bu kötü topluluğun tümüne bunu mutlaka yapacağım: bu çölde tükenecekler ve orada ölecekler. Sayılar 14:34, 35.

Omega

Sen de sol yanın üzerine yat ve İsrail evinin suçunu onun üzerine yüklen: üzerine yatacağın günlerin sayısınca onların suçunu sen taşıyacaksın. Çünkü onların suç yıllarını, günlerin sayısına göre, üç yüz doksan gün olarak senin üzerine yükledim; böylece İsrail evinin suçunu taşıyacaksın. Ve bunları tamamlayınca, yeniden sağ yanın üzerine yat; Yahuda evinin suçunu kırk gün sen taşıyacaksın: Her günü bir yıl olarak sana tayin ettim. Bunun için yüzünü Yerus alim’in kuşatmasına doğru çevir; kolun çıplak olacak ve ona karşı peygamberlik edeceksin. Hezekiel 4:4–7.

Kadeş ile Yerus alim’in yıkımı, bir günün bir yılı temsil etmesi ilkesini simgeleyen alfa ve omega isyanını temsil eder. “Bir gün bir yıl ilkesi”, Milleritlerin başlıca kuralıydı ve 1840’tan 1844’e kadar olan tarihte, Kral Yoşiya’nın Jübile hattında 22 Ekim’e kadar tipolojik olarak ortaya konmuştur. Hezekiel, tarihler bakımından diğ r bütün peygamberlerden daha fazlasını ortaya koyar. Hezekiel’in tarihlendirmesi içinde Jübile hattı tanımlanır; böylece Hezekiel’in tanıklığı doğrudan birinci ve ikinci meleklerin tarihine, ardından da     nc  meleğ n tarihine bağlanır.

“Helezon hattı” ile birlikte Hezekiel    yüz doksan gün bir yanı üzerine, ardından kırk gün öteki yanı üzerine yatar. “Dört yüz otuz”, eski ve yeni antlaşmaların bir simgesidir; çünkü Abram’ın Mısır’da dört yüz yıllık tutsaklığa ilişkin antlaşma vaadi, elçi Pavlus ile otuz yılın ikinci tanıklığını bulmuştur. Böylece ‘eski’nin Abram’ı (sonradan İbrahim) ile ‘yeni’nin Saul’u (sonradan Pavlus), tanıklıklarını birleştirecek dört yüz otuz yılı sonsuz antlaşmanın bir simgesi olarak tesis etmişlerdir. “   yüz doksan gün” “İsrail evinin fesadını sen taşıyacaksın.” “Ve” “Yahuda evinin fesadını kırk gün taşıyacaksın.” Sağ yan ile sol yan birlikte Abram ile Pavlus’a eşittir.

Antlaşma her zaman itaat ya da itaatsizlik—yaşam ya da ölüm—temeline dayanmıştır. Millerci tarihte yıl-gün ilkesi bir yaşam ya da ölüm meselesiydi ve bu tarih, birinci melek tarafından sonsuz müjde olarak ilan edildi. “Müjde” bir yaşam ya da ölüm meselesidir ve Millerci tarihin yaşam ya da ölüm sınama konusu, bir günün bir yıla eşit olması ilkesi bağlamında belirlenmişti. Birinci meleğ n mesajına g   kazandıran öngörü, ikinci yayın    yüz doksan bir yıl ve on beş günlük peygamberliği idi. Hezekiel’in sol yanı üzerine yattığı    yüz doksan günün içinde, ikinci yayın    yüz doksan bir yıl ve on beş günlük zaman peygamberliğinin bir örneğı bulunmaktadır. Peygamberliği doğru biçimde taksim etmek için peygamberlikte feraset gerekir, fakat bu, Yahuda oymağının Aslanı’nın gece yarısı feryadının mesajını m h rlerinden   maya yönelik süregelen içinden daha azı değildir.

Hezekiel’in yüz kırk dört binin bir simgesi olarak ele alınması gerektiğini; ancak öncelikle, ister son günlerdeki bir peygamberin tezahürü olarak, isterse satır üzerine satır metodolojisi ilkesini anlayan antlaşma halkının tezahürü olarak temsil edilsin, Peygamberlik Ruhu armağanının bir simgesi olarak görülmesi gerektiğini savunuyorum.

Ben, Hezekiel’in    yüz doksan bir yıl ve on beş gün peygamberliği üzerine tuttuğ  ışığın, toz fırçalı adamın mücevherleri daha büyük kutuya atmasıyla uyumlu olduğ nu ileri sürüyorum.

Hezekiel’den gelen ışığın, tapınak tamamlandığında, son taş mesajının asli bir unsuru olduğ nu ileri sürüyorum.

Hezekiel, kırkinci bölümün birinci ayetinde 22 Ekim'dedir ve gelecekteki tapınağın görümleri orada Hezekiel'e verilir. O tapınak, yüz kırk dört binlerin tapınağıdır; Hezekiel de o sayının bir simgesidir. O topluluk, üçüncü ve turnusol kâğıdı niteliğindeki sınava ulaşmadan önce iki sınavdan geçmiş olacaktır. Hezekiel, ışığını tapınakta alan biri olarak tasvir edilir; dolayısıyla onun bir simge olarak ortaya koyduğu ışık, Tanrı'nın halkı Daniel onuncu bölümle uyum içinde En Kutsal Yer'e girdiklerinde gelen ışığı temsil eder.

Mühürleri açılmış olan İsa Mesih Vahyi'nin nuru, deneme süresi kapanmadan hemen önce açığa çıkarılır.

Bana dedi ki, “Bu kitabın peygamberlik sözlerini mühürleme; çünkü vakit yakındır. Haksızlık eden, yine haksızlık etsin; murdar olan, yine murdar olsun; doğru olan, yine doğru olsun; kutsal olan, yine kutsal olsun.” Vahiy 22:10, 11.

On birinci ayette deneme süresi kapanmadan hemen önce “vakit yakındır”; dolayısıyla İsa Mesih'in Vahyi o zamanda mührü açılmış durumdadır, çünkü “vakit yakındır.”

İsa Mesih'in Vahyi'dir; Allah bunu, yakında olması gereken şeyleri kullarına göstermek üzere O'na verdi; O da bunu meleği aracılığıyla kulu Yuhanna'ya gönderip bildirdi. Yuhanna, Allah'ın sözüne, İsa Mesih'in tanıklığına ve gördüğü her şeye tanıklık etti. Bu peygamberliğin sözlerini okuyana, işitenlere ve onda yazılı olanları tutanlara ne mutlu! Çünkü vakit yakındır. Vahiy 1:1–3.

Laodikya Yedinci Gün Adventizmi için deneme süresi Pazar yasasında kapanır ve Adventizm, Hezekiel'in dokuzuncu bölümünde Yeruşalim olarak temsil edilir. Orada, ülkede ve kilisede yapılan iğrençlikler için iç çekip feryat edenler mührü alırlar. Mühürleme, deneme süresi kapanmadan hemen önce, İslam'ın doğu rüzgârları ulusları öfkeliendirirken gerçekleşir. Hezekiel'in sekizinci bölümünde Adventizmin dört kuşağı son bulur; dördüncü kuşak, güneşe secde eden yirmi beş önderle simgelenir.

Bu görüş, sembolik olarak Pazar yasasından bir gün önce, ya da altı, altı, altı ile temsil edilen deneme süresinin kapanışından hemen önce verildi.

Ve altıncı yılda, altıncı ayda, ayın beşinci gününde, ben kendi evimde otururken ve Yahuda'nın ihtiyarları önümde otururken, orada Rab Yehova'nın eli üzerime indi. O zaman baktım; ve işte, ateş görünümüne benzer bir suret vardı: belinin görünüşünden aşağısı ateş, belinden yukarısı ise parlaklık görünümünde, kehribar rengi gibiydi. Ve bir el biçimini uzatıp başımdan bir tutam saçımdan tuttu; ve ruh beni yer ile gök arasına kaldırdı ve Tanrı'nın görümlerinde beni Yeruşalim'e, kıskançlığa sevk eden kıskançlık suretinin bulunduğu, kuzeye bakan iç kapının girişine getirdi. Ve işte, orada İsrail Tanrısı'nın görkemi, ovada gördüğüm görüme göre, bulunuyordu. Hezekiel 8:1–4.

Altıncı yılın, altıncı ayın ve beşinci gününün görümleri, Laodikya Adventizmi için deneme süresi kapandığında Pazar yasasının bir simgesi olan “666”dan hemen önce geldi. Bu görüş, Hezekiel'in “ovada gördüğü görüme göre” idi. Onun ovada gördüğü görüş ise daha önce, üçüncü bölümde yer almaktadır.

Bunun üzerine kalkıp ovaya çıktım; ve işte, RAB’bin yüceliği orada duruyordu; Kebar ırmağı yanında gördüğüm yücelik gibiydi; ve yüzüstü yere kapandım. Hezekiel 3:23.

“Düzlüğün” görümü, altıncı yılın, altıncı ayının ve beşinci gününün görümü, Hezekiel’in daha önce Kebar Irmağı kıyısında görmüş olduğu görümdü.

Otuzuncu yılda, dördüncü ayda, ayın beşinci gününde, Kevar Irmağı kıyısında sürgünler arasında bulunduğum sırada, gökler açıldı ve Tanrı’nın görümlerini gördüm. Hezekiel 1:1.

Hezekiel’in Kebar Irmağı kıyısında “gördüğü” “Tanrı görümleri”, ovaya ait görümdü; bu aynı zamanda Hezekiel sekizinci bölümden on birinci bölüme kadar olan görümdür. Bu görüm, Hezekiel’in kutsal mekâna bakmakta olduğu bağlam içinde sunulmuştur; onuncu bölümdeki “marah” bakma aynası görümü de burada gerçekleşir. Hezekiel, deneme süresinin kapanışından hemen önce İsa Mesih’in Vahyi ortaya konulurken, En Kutsal Yer’den yayılan peygamberlik ışığına iştirak edenleri temsil eder.

Fısıh’la başlayıp 22 Ekim’de sona eren Kral Yoşiya’nın Yovel çizgisini belirlediğimizde, Levililer yirmi üçüncü bölümde ortaya konulduğu şekliyle İlkbahar bayramlarının ve Sonbahar bayramlarının simgesini de belirlemiş oluyoruz. Orada ilkbahar ve sonbahar bayramları, tıpkı Hezekiel’in hizmetinin yirmi iki yıl sürmüş olması gibi, her biri yirmi iki ayetle ortaya konulmuştur. Hezekiel’i Yovel çizgisinin otuzuncu yılına yerleştirmek, onun doğumunun Yoşiya’nın ihyasıyla hizalanmasına imkân verir. Eğer Yovel döngüsünün otuzuncu yılında otuz yaşındaysa, o hâlde Hezekiel, Yoşiya’nın reformu sırasında doğmuş olurdu.

Hezekiel, imanla En Kutsal Yer’e girenlerin bir simgesidir. Oraya vardıklarında, insan etkileşimlerinin karmaşık işleyişini temsil eden tekerlekler içindeki tekerlekleri görürler. Vahiy’in onuncu bölümündeki Yuhanna’da olduğu gibi, Hezekiel de Milleritleri, fakat daha doğrudan yüz kırk dört bini temsil eder. Onun paralel üç yüz doksan bir yıllık ve on beş günlük zaman peygamberliği, Yeruşalim’in yıkılışıyla birlikte Laodikya Adventizminin son yargısını tasvir eder ve otuz sekiz ile kırk bilmecesini de içerir.

Dört yüz otuz yılın simgeselliğini de içerir.

1333’ten 1337’ye, 1449’dan 1453’e ve 1840’tan 1844’e kadar olan dönemlerin temsil ettiği dört yıllık süreyi kapsar.

Bu son derece önemli konuya ilişkin değerlendirmelerimize bir sonraki makalede başlayacağız.

“Yeşaya’ya, Hezekiel’e ve Yuhanna’ya verilen görümlerde, göğün yeryüzünde meydana gelen olaylarla ne kadar yakından bağlantılı olduğunu ve Tanrı’nın Kendisine sadık olanlar için gösterdiği ihtimamın ne denli büyük olduğunu görürüz.” Testimonies, cilt 5, 753.

“Mesih’in Kendisi mabedin Rabbi idi. O oradan ayrıldığında, onun yüceliği de ayrılacaktı—bir zamanlar en kutsal yerde, başkâhinin yalnızca yılda bir kez, büyük kefaret gününde, boğazlanan kurbanın kanıyla (dünyanın günahları için dökülen Tanrı Oğlu’nun kanının bir örneği olarak) girip sunağın üzerine serptiği kefaret kapağının üzerinde görünür olan o yücelik. Bu, Yehova’nın görünür meskeni olan Şekina idi.”

Yeşaya'ya açıklanan görkem işte buydu; şöyle der: “Kral Uzziya'nın öldüğü yıl Rab'bi, yüksek ve yüce bir taht üzerinde otururken gördüm; kaftanının eteği mabedi dolduruyordu” [Yeşaya 6:1–8 alıntılanmıştır]. Seventh-day Adventist Bible Commentary, cilt 4, 1139.

Yeşaya'ya verilen görü, Tanrı'nın halkının son günlerdeki durumunu temsil eder. Onlara, göksel tapınakta sürmekte olan işi imanla görme ayrıcalığı verilmiştir. “Ve gökte Allah'ın mabedi açıldı ve O'nun mabedinde ahdinin sandığı görüldü.” İmanla en kutsal yere bakıp göksel tapınakta Mesih'in işini gördüklerinde, kendilerinin dudakları kirli bir halk olduğunu,—dudakları sık sık boş sözler söylemiş ve yetenekleri Tanrı'nın yüceliği için takdis edilip kullanılmamış bir halk olduklarını—fark ederler. Kendi zayıflıklarını ve değersizliklerini Mesih'in görkemli karakterinin paklığı ve sevimliliğiyle karşılaştırdıklarında umutsuzluğa kapılmaları pek doğaldır. Fakat eğer onlar da Yeşaya gibi, Rab'bin yürekte oluşturmaya amaçladığı etkiyi kabul edecek olurlarsa, eğer canlarını Tanrı'nın önünde alçaltırlarsa, onlar için umut vardır. Vaat yayı tahtın üzerindedir ve Yeşaya için yapılan iş, onlarda da yapılacaktır. Tanrı, pişman ve alçakgönüllü yürekten yükselen yakarışlara karşılık verecektir.

“Tanrı'nın bu büyük ve heybetli işinin amacı, demetleri göksel ambara toplamak içindir; çünkü yeryüzü Rab'bin yüceliğiyle dolacaktır. Öyleyse, hâkim olan kötülüğü gördüklerinde ve murdar dudaklardan çıkan dili işittiklerinde hiç kimse yılmasın. Karanlığın güçleri kendilerini Tanrı halkına karşı saf saf dizdiğinde; Şeytan son büyük çatışma için kuvvetlerini topladığında ve onun gücü büyük, hatta neredeyse ezici görüldüğünde, ilahî yüceliğin berrak görünümü, vaadin gökkuşağıyla çevrelenmiş yüce ve yükseltilmiş taht, teselli, güvence ve esenlik verecektir.” Review and Herald, 22 Aralık 1896.

Hezekiel, Kebar Irmağı'nın kıyılarında, kuzeyden geliyormuş gibi görünen bir kasırga gördü: “büyük bir bulut ve kendi içinde dürülüp duran bir ateş vardı; onun çevresinde bir parlaklık bulunuyordu ve onun ortasından kehribar görünümünü andıran bir şey çıkıyordu.” Birbirini kesen çok sayıda tekerlek, dört canlı varlık tarafından hareket ettiriliyordu. Bütün bunların çok üzerinde, “bir taht sureti vardı; görünüşü safır taşını andırıyordu; taht suretinin üzerinde de, üstünde oturan insan görünüşüne benzer bir suret vardı.” “Keruvların içinde, kanatlarının altında insan eli biçimi görüldü.” Hezekiel 1:4, 26; 10:8. Tekerleklerin düzeni öylesine karmaşıktı ki, ilk bakışta karmakarışık görünüyordu; fakat kusursuz bir uyum içinde hareket ediyorlardı. Keruvların kanatları altındaki el tarafından desteklenen ve yönlendirilen göksel varlıklar bu tekerlekleri sevk ediyordu; onların yukarısında, safır taht üzerinde, Ebedî Olan bulunuyordu; ve tahtın çevresinde, ilahî merhametin simgesi olan bir gökkuşağı vardı.

“Keratubilerin kanatlarının altındaki elin yönlendirmesi altında tekerlek benzeri karmaşıklıklar nasıl idiyse, insan olaylarının karmaşık seyri de ilahî denetim altındadır. Ulusların çekişmesi ve kargaşası ortasında, keratubilerin üzerinde taht kurmuş olan, yeryüzünün işlerini hâlâ yönlendirmektedir.

Kendilerine ayrılmış zamanı ve yeri birbiri ardınca işgal etmiş olan ulusların tarihi, kendilerinin anlamını bilmedikleri gerçeğe farkında olmadan tanıklık ederek bize seslenir. Bugün her ulusa ve her bireye Tanrı, büyük planında bir yer tayin etmiştir. Bugün insanlar ve uluslar, hiç yanılmayan O'nun elindeki çekülle ölçülmektedir. Herkes, kendi seçimiyle kendi

kaderini belirlemektedir; ve Tanrı, amaçlarını gerçekleştirmek üzere her şeye hükmederek yön vermektedir.

“Geçmişteki ezeliyetten gelecekteki ebediyete kadar, peygamberlik zincirinde halka halka birbirine bağlayarak, büyük BEN OLAN’ın Kendi sözünde belirlemiş olduğu tarihçe, bize bugün çağların akışı içinde nerede bulunduğumuzu ve gelecek zamanda nelerin beklenebileceğini bildirir. Peygamberliğin, şimdiye dek vuku bulacağını önceden bildirdiği her şey tarihin sayfalarında izlenmiştir; ve henüz gelecek olan her şeyin de kendi sırası içinde yerine geleceğinden emin olabiliriz.” Education, 178.